

ЗАКОН УКРАЇНИ
Про доброчесне лобіювання та адвокацію в Україні

Цей Закон визначає правові засади доброчесного здійснення та організації лобіювання та адвокацію в Україні.

Положення законопроекту	Пропозиції до законопроекту	Обґрунтування
РОЗДІЛ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ		
Стаття 1. Визначення термінів 1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні: 1) адвокація – вплив суб’єкта адвокації на об’єкт адвокації, що здійснюється з використанням методів визначених цим Законом, за рахунок джерела фінансування без мети отримання прибутку; 2) бенефіціар – фізична або юридична особа в інтересах якої діє суб’єкт лобіювання; 3) грант – це фінансові чи інші ресурси, надані на безоплатній і безповоротній основі юридичними, фізичними особами, у тому числі іноземними, та (або) міжнародними організаціями для проведення конкретних наукових		

досліджень, розробки нормативно-правового акта та інших цілей на умовах, передбачених грантодавцем;

4) джерело фінансування – власні кошти, кошти фізичних або юридичних осіб (у тому числі грант, міжнародна технічна допомога, кошти клієнта та/або бенефіціара, інші види фінансових ресурсів передбачені нормативно-правовими актами України), а також інші джерела, не заборонені чинним законодавством за рахунок яких здійснюється лобіювання та/або адвокація;

5) договір про надання послуг з лобіювання (далі – лобіський контракт) – правочин, вчинений у письмовій формі, відповідно до якого суб'єкт лобіювання здійснює лобіювання на замовлення клієнта та/або бенефіціара щодо предмету лобіювання;

6) клієнт – фізична або юридична особа, яка уклала лобіський контракт з суб'єктом лобіювання, та діє в інтересах бенефіціара;

7) коаліція – неформальне договірне об'єднання фізичних, юридичних осіб, громадських організацій, громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи, створене для координації проведення адвокації;

8) конфлікт інтересів під час лобіювання – суперечність між інтересами клієнтів суб'єкта лобіювання щодо предмету лобіювання, особистими інтересами суб'єкта лобіювання та його правами і обов'язками, наявність якої може вплинути на об'єктивність або неупередженість під час виконання суб'єктом лобіювання лобіського контракту, а також

на вчинення чи невчинення ним дій під час здійснення лобіювання;

9) лобіювання – це вплив суб'єкта лобіювання на об'єкт лобіювання, що здійснюється на підставі лобіського контракту та з використанням методів, визначених цим Законом з метою отримання прибутку;

10) об'єкт лобіювання та/або адвокації (далі – об'єкт впливу) – суб'єкт правотворчої діяльності та/або суб'єкт правотворчої ініціативи на якого здійснюється вплив;

11) предмет адвокації – сфера суспільного життя, яка потребує врегулювання, нормативно-правовий акт щодо розроблення та/або прийняття (видання), скасування якого суб'єктом адвокації здійснюється вплив на об'єкт адвокації;

12) предмет лобіювання – нормативно-правовий акт, який визначений в лобіському контракті та щодо розроблення та/або прийняття (видання), скасування якого суб'єктом лобіювання здійснюється вплив на об'єкт лобіювання;

13) суб'єкт адвокації – фізична або юридична особа, громадське формування, що не має статусу юридичної особи, які здійснюють адвокацію та відомості про яких внесені до Реєстру прозорості у встановленому законодавством України порядку;

14) суб'єкт впливу – суб'єкт адвокації та/або суб'єкт лобіювання, які діють в межах і спосіб визначений цим Законом;

15) суб'єкт лобіювання – фізична або юридична особа, її працівники, що здійснюють лобіювання на підставі лобіського

контракту, та відомості про яких внесені до Реєстру прозорості у встановленому законодавством України порядку. 2. Інші терміни в цьому Законі вживаються у значенні, наведеному в Законах України «Про правотворчу діяльність», «Про медіа», «Про запобігання корупції» та інших нормативно-правових актах України.		
Стаття 2. Законодавство у сфері здійснення лобіювання та адвокації 1. Відносини, що виникають у сфері здійснення лобіювання та адвокації, регулюються Конституцією України, цим Законом, міжнародними договорами, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України та іншими нормативно-правовими актами. 2. Зміни до цього Закону можуть вноситися виключно законами про внесення змін до Закону України «Про добровільне лобіювання та адвокацію в Україні».		
Стаття 3. Сфера дії Закону 1. Дія цього Закону поширюється на відносини, що виникають під час здійснення лобіювання та адвокації. 2. Дія цього Закону не поширюється на: 1) представництво зовнішньополітичних інтересів дипломатичними установами; 2) діяльність медіа; 3) діяльність політичних партій та місцевих організацій політичних партій; 4) діяльність релігійних організацій, передбачених Законом України «Про свободу совісті та релігійні організації».		

3. Не є лобіюванням та адвокацією діяльність, що обмежується виключно реалізацією права на мирні зібрання, участю у публічних консультаціях та використанням прав громадянами України, особами, які не є громадянами України і законно знаходяться на території України, передбачених Законом України «Про звернення громадян», Законом України «Про доступ до публічної інформації», Законом України «Про соціальний діалог в Україні».		
Стаття 4. Методи лобіювання та адвокації 1. Методами лобіювання та адвокації є дії суб'єктів впливу, які вчиняються з метою впливу на об'єкт впливу під час розроблення та/або прийняття (видання), скасування нормативно-правового акта, до яких належать: 1) будь-яка пряма чи опосередкована комунікація між суб'єктом лобіювання або суб'єктом адвокації та об'єктом впливу, спрямована на розроблення та/або прийняття (видання), скасування нормативно-правового акта; 2) підготовка та розповсюдження пропозицій, програмних і позиційних документів, інформаційно-аналітичних матеріалів, результатів соціологічних та інших досліджень щодо питань, пов'язаних з предметом лобіювання та/або адвокації; 3) участь у заходах під час планування розроблення нормативно-правового акту, розроблення проекту нормативно-правового акта та прийняття (видання), скасування нормативно-правового акта; 4) запрошення суб'єктами впливу об'єкта впливу для участі у зустрічах, конференціях чи заходах, тощо;		

5) організація проведення публічних заходів, інформаційних кампаній, масових ініціатив. 2. Опосередкованою комунікацією в розумінні цього Закону, в тому числі, але не виключно, є безпосереднє або через медіа, звернення до представників громадськості, близьких осіб об'єкта впливу, його помічників, радників, інших осіб, метою якої є їх спонукання здійснити вплив на об'єкт впливу.		
Стаття 5. Обмеження щодо лобіювання та адвокації 1. Не може бути предметом лобіювання нормативно-правовий акт щодо: 1) цілісності і недоторканості України; 2) внесення змін до законодавства з питань виборів та референдумів; 3) свободи світогляду і віросповідання. 2. Не може бути предметом лобіювання судові рішення, рішення Конституційного Суду України та індивідуальний акт. 3. Не можуть бути об'єктом лобіювання суб'єкти забезпечення правотворчої діяльності. 4. Не підлягає обмеженню адвокація, яка здійснюється в межах, в спосіб та у порядку визначеному цим Законом.		
Стаття 6. Правила етичної поведінки суб'єктів впливу 1. Правила етичної поведінки визначаються Національним агентством з питань запобігання корупції (далі – Національне агентство) після консультацій з громадськістю, заінтересованими органами та особами які їх представляють,		

іншими заінтересованими сторонами та є обов'язковими для суб'єктів впливу. 2. Зміни в Правила етичної поведінки вносяться за правилами частини першої цієї статті.		
РОЗДІЛ II. РЕЄСТРАЦІЯ СУБ'ЄКТА ВПЛИВУ В РЕЄСТРІ ПРОЗОРОСТІ, НАБУТТЯ ТА ПРИПИНЕННЯ СТАТУСУ СУБ'ЄКТА ЛОБІЮВАННЯ		
Стаття 7. Набуття статусу суб'єкта лобіювання 1. Особа набуває статусу суб'єкта лобіювання з моменту внесення відомостей про неї до Реєстру прозорості. 2. Не може бути суб'єктом лобіювання: 1) особа, уповноважена на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, зазначена у пункті 1 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції»; 2) особа, уповноважена на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, зазначена у пункті 1 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції», яка звільнилася або іншим чином припинила діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування – протягом року з дня припинення відповідної діяльності; 3) фізична особа, що має непогашену чи не зняту в установленому законом порядку судимість за вчинення умисного тяжкого, особливо тяжкого злочину, а також злочину середньої тяжкості, за який призначено покарання у виді позбавлення волі; 4) фізична особа, що притягалася на підставі обвинувального вироку суду, який набрав законної сили, до		

кримінальної відповідальності за вчинення корупційного правопорушення;

5) фізична особа, що притягалася на підставі обвинувального вироку суду, який набрав законної сили, до кримінальної відповідальності за вчинення кримінального правопорушення за який призначено покарання у виді позбавлення права займатися діяльністю, пов'язаною з лобіюванням;

6) фізична особа, яка за рішенням суду визнана недієздатною або такою, цивільна дієздатність якої обмежена;

7) фізична особа, яка не має повної цивільної дієздатності;

8) фізична особа, що є громадянином або резидентом країни визнаної згідно із законом державою-окупантом та/або державою-агресором по відношенню до України;

9) юридична особа публічного права, яка створена у відповідності до положень Цивільного кодексу України;

10) юридична особа, кінцевим бенефіціарним власником (контролером) або засновником (учасником) якої є особи, зазначені у пунктах 1-9 цієї частини;

11) суб'єкти забезпечення правотворчої діяльності.

3. У разі виникнення обставин передбачених частиною другою цієї статті, суб'єкт лобіювання зобов'язаний у п'ятнадцятиденний строк з дня їх виникнення подати до Національного агентства заяву про припинення здійснення лобіювання та повідомити про такі обставини клієнта.

Стаття 8. Реєстр прозорості

1. З метою збирання, накопичення, обліку, відображення та надання інформації про здійснення лобіювання та адвокації Національне агентство забезпечує створення, функціонування та ведення Реєстру прозорості (далі – Реєстр).

2. Держателем та адміністратором Реєстру є Національне агентство, яке встановлює порядок його ведення.

3. Внесення відомостей до Реєстру здійснюється на безоплатній основі.

4. На офіційному вебсайті Національного агентства забезпечується відкритий цілодобовий доступ до Реєстру прозорості, шляхом можливості перегляду, копіювання та роздрукування інформації (крім визначеної частиною п'ятою цієї статті), а також у вигляді набору відкритих даних (електронного документа), організованого у форматі, що дозволяє його автоматизоване оброблення електронними засобами (машинозчитування) з метою повторного використання.

5. Зазначені при реєстрації суб'єктом впливу відомості щодо реєстраційного номера облікової картки платника податків, серії та номера паспорта, унікального номера запису в Єдиному державному демографічному реєстрі, місце реєстрації та/або фактичне місце проживання фізичних осіб, громадянство, номери телефонів фізичних осіб, адреса електронної пошти фізичної особи, дати народження фізичних осіб, щодо яких зазначається інформація в Реєстрі, є інформацією з обмеженим доступом та не підлягають відображенню у відкритому доступі.

Стаття 9. Реєстрація та внесення змін до відомостей про суб'єкта лобіювання та суб'єкта адвокації

1. Для набуття статусу суб'єкта лобіювання або з метою реєстрації суб'єктом адвокації, особа вносить до Реєстру такі відомості:

1) щодо фізичної особи — суб'єкта лобіювання та/або суб'єкта адвокації: прізвище, ім'я, по батькові (за наявності); число, місяць і рік народження; реєстраційний номер облікової картки платника податків (у разі його отримання); серія та номер паспорта; унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (у разі формування такого унікального номера); громадянство; зареєстроване місце проживання та/або місце фактичного проживання; номер телефону чи інших засобів зв'язку, адреса електронної пошти; вебсайт (за наявності); джерело фінансування, відомості про коаліцію (за наявності), предмет лобіювання та/або суб'єкта адвокації (за наявності);

2) щодо юридичної особи - суб'єкта лобіювання та/або суб'єкта адвокації: найменування юридичної особи; організаційно-правова форма; код Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України; місце реєстрації юридичної особи; номер телефону чи інших засобів зв'язку, адреса електронної пошти; вебсайт (за наявності); прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) керівника юридичної особи, його громадянство, його зареєстроване місце проживання та/або місце фактичного проживання; прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) засновників (учасників), кінцевих бенефіціарних власників (контролерів) юридичної особи, їх

громадянство; відомості про фізичних осіб, що здійснюють лобіювання та/або адвокації від імені юридичної особи (їх прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), число, місяць і рік народження, реєстраційний номер облікової картки платника податків (у разі отримання), серію (за наявності) та номер паспорта, громадянство, адреса місця фактичного проживання та номер телефону); джерело фінансування, відомості про коаліцію (за наявності), предмет лобіювання та/або суб'єкта адвокації (за наявності) 2. Суб'єкт впливу зазначає у відомостях про коаліцію інформацію: щодо фізичної особи – прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), реєстраційний номер облікової картки платника податків (у разі його отримання); щодо юридичної особи – найменування юридичної особи; організаційно-правова форма; код Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України. 3. У разі внесення змін до відомостей, передбачених частиною першою цієї статті, суб'єкт впливу зобов'язаний оновити такі відомості у Реєстрі. 4. Не може бути зареєстрована суб'єктом адвокації фізична особа, що є громадянином або резидентом країни визнаної згідно із законом державою-окупантом та/або державою-агресором по відношенню до України.		
Стаття 10. Обмеження щодо клієнта та бенефіціара, джерела фінансування, члена коаліції 1. Не може бути клієнтом, бенефіціаром, членом коаліції:		

1) особа, що є громадянином або резидентом країни визнаної згідно із законом державою-окупантом та/або державою-агресором по відношенню до України; 2) юридична особа, кінцевим бенефіціарним власником (контролером) або засновником (учасником) якої є громадянин або резидент держави визнаної згідно із законом державою-окупантом та/або державою-агресором по відношенню до України. 2. Джерелом фінансування не можуть бути кошти та інші засоби від фізичних осіб, що є громадянами держави-окупанта та/або держави-агресора, юридичних осіб, які зареєстровані або знаходяться в такій державі. 3. Виникнення обставин, встановлених частинами першою та другою цієї статті, є обов'язковою підставою для зупинення суб'єктом лобіювання здійснення лобіювання на замовлення такого клієнта та/або бенефіціара та припинення дії лобіського контракту.		
Стаття 11. Припинення статусу суб'єкта лобіювання та виключення з Реєстру відомостей про суб'єкта впливу 1. Припинення статусу суб'єкта лобіювання відбувається з моменту внесення до Реєстру відповідного запису Національним агентством з можливим одночасним виключенням відомостей про нього з Реєстру відповідно до положень цієї статті. 2. Підставами для внесення до Реєстру запису про припинення статусу суб'єкта лобіювання є: 1) подання суб'єктом лобіювання до Національного агентства заяви про припинення здійснення лобіювання та		

виключення з Реєстру, в тому числі, у разі виникнення обставин, передбачених частиною другою статті 7 цього Закону;

2) встановлення Національним агентством або судом обставин передбачених частиною другою статті 7 цього Закону;

3) смерть фізичної особи – суб'єкта лобіювання, оголошення її померлою або безвісно відсутньою;

4) припинення юридичної особи – суб'єкта лобіювання;

5) встановлення Національним агентством обставин, які свідчать про порушення суб'єктом лобіювання вимог, передбачених статтею 10 цього Закону.

3. Виключення відомостей про суб'єкта адвокації з Реєстру відбувається на підставі його заяви до Національного агентства.

4. У разі отримання інформації стосовно суб'єкта лобіювання, яка може свідчити про наявність підстав, передбачених частиною другою цієї статті, Національне агентство зобов'язане перевірити таку інформацію протягом тридцяти днів з моменту її отримання та у разі її підтвердження не пізніше п'яти днів з моменту завершення перевірки внести запис до Реєстру про припинення статусу такого суб'єкта лобіювання.

5. У разі надходження заяви суб'єкта впливу, передбаченої пунктом 1 частини другої, частиною третьою цієї статті, Національне агентство розглядає її протягом тридцяти днів з моменту її отримання.

РОЗДІЛ III. ЗДІЙСНЕННЯ ЛОБІЮВАННЯ ТА АДВОКАЦІЇ	
Стаття 12. Права та обов'язки суб'єкта лобіювання 1. Суб'єкт лобіювання має право: 1) представляти власні інтереси та/або клієнта; 2) використовувати методи лобіювання, передбачені цим Законом; 3) отримувати від клієнта відомості та документи необхідні для здійснення лобіювання; 4) звертатися до об'єктів лобіювання з метою отримання інформації пов'язаної з предметом лобіювання; 5) в установленому законодавством України порядку входити до адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування під час здійснення лобіювання; 6) подавати власні аналітичні матеріали до нормативно-правових актів; 7) бути в списку авторів законопроекту. 2. Суб'єкт лобіювання зобов'язаний: 1) неухильно дотримуватися у своїй діяльності вимог законодавства України, у тому числі Правил етичної поведінки; 2) не допускати конфлікту інтересів під час лобіювання; 3) не перешкоджати діяльності та дотримуватися режиму роботи об'єктів лобіювання; 4) інформувати об'єкти лобіювання про факт здійснення лобіювання, предмет лобіювання та клієнта; 5) надавати об'єктам лобіювання достовірну інформацію та не вводити в оману щодо предмету лобіювання;	

6) інформувати спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції про випадки вимагання неправомірної вигоди об'єктами лобіювання; 7) своєчасно та в повному обсязі подавати достовірну інформацію до Реєстру в порядку, встановленому законодавством України; 8) у разі виникнення обставин, встановлених частиною другою статті 7 цього Закону у визначений Законом строк подати до Національного агентства заяву про припинення здійснення лобіювання та повідомити про такі обставини клієнта; 9) у разі виникнення обставин, передбачених статтею 10 цього Закону, невідкладно зупинити здійснення лобіювання на замовлення відповідного клієнта та/або бенефіціара та вчинити всі необхідні дії для припинення дії лобіського контракту; 10) здійснювати розрахунки пов'язані з лобіюванням у безготівковій формі, не допускати отримання бюджетних коштів та коштів місцевих бюджетів на лобіювання. 3. Суб'єкт лобіювання користується іншими правами, передбаченими законом.		
Стаття 13. Права та обов'язки клієнта 1. Клієнт має право: 1) ознайомлюватись з будь-якими матеріалами суб'єкта лобіювання, пов'язаними з виконанням лобіського контракту; 2) укладати лобіський контракт одночасно з двома або більше суб'єктами лобіювання;		

2. Клієнт користується іншими правами, передбаченими законом. 3. Клієнт зобов'язаний: 1) своєчасно та в повному обсязі надати суб'єкту лобіювання достовірні відомості та документи необхідні для здійснення лобіювання; 2) дотримуватись Правил етичної поведінки; 3) не допускати використання коштів бюджету та бюджетів місцевого самоврядування на лобіювання.		
Стаття 14. Права та обов'язки суб'єкта адвокації 1. Суб'єкт адвокації має право: 1) використовувати методи адвокації, передбачені цим Законом; 2) звертатися до об'єктів впливу з метою отримання та надання інформації в межах адвокації; 3) суб'єкт адвокації користується іншими правами, передбаченими законом. 2. Суб'єкт адвокації зобов'язаний: 1) неухильно дотримуватися у своїй діяльності вимог законодавства України; 2) своєчасно та в повному обсязі подавати достовірну інформацію до Реєстру в порядку, встановленому законодавством України; 3) дотримуватись Правил етичної поведінки; 4) у разі виникнення обставин, встановлених частинами першою та другою статті 10 цього Закону, зупинити здійснення адвокації.		

Стаття 15. Звітність суб'єкта лобіювання та суб'єкта адвокації 1. Суб'єкт лобіювання щоквартально, не пізніше ніж на п'ятнадцятий день після закінчення звітного кварталу, зобов'язаний подати до Реєстру прозорості звіт щодо предмету лобіювання. 2. Звіт подається в електронній формі окремо щодо кожного предмету лобіювання. 3. Звіт має обов'язково містити такі відомості: 1) ідентифікуючі дані суб'єкта лобіювання (для фізичної особи - прізвище, ім'я, по батькові (за наявності); число, місяць і рік народження; реєстраційний номер облікової картки платника податків (у разі його отримання); серія та номер паспорта; унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (у разі формування такого унікального номера); громадянство; зареєстроване місце проживання та/або місце фактичного проживання; для юридичної особи - найменування; організаційно-правова форма; код Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України; місце реєстрації; номер телефону чи інших засобів зв'язку, адреса електронної пошти; вебсайт (за наявності); прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) керівника юридичної особи, його громадянство, його зареєстроване місце проживання та/або місце фактичного проживання; відомості про засновників (учасників), кінцевих бенефіціарних власників (контролерів) юридичної особи, їх громадянство) та бенефіціара (прізвище, ім'я, по батькові (за наявності); число, місяць і рік народження; реєстраційний номер облікової картки платника		
---	--	--

податків (у разі його отримання); серія (за наявності) та номер паспорта; громадянство; зареєстроване місце проживання та/або місце фактичного проживання); 2) ідентифікуючі дані клієнта (для фізичної особи - прізвище, ім'я, по батькові (за наявності); число, місяць і рік народження; реєстраційний номер облікової картки платника податків (у разі його отримання); серія та номер паспорта; унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (у разі формування такого унікального номера); громадянство; зареєстроване місце проживання та/або місце фактичного проживання; для юридичної особи - найменування; організаційно-правова форма; код Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України; місце реєстрації; номер телефону чи інших засобів зв'язку, адреса електронної пошти; вебсайт (за наявності); прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) керівника юридичної особи, його громадянство, його зареєстроване місце проживання та/або місце фактичного проживання; відомості про засновників (учасників), кінцевих бенефіціарних власників (контролерів) юридичної особи, їх громадянство) та бенефіціара (прізвище, ім'я, по батькові (за наявності); число, місяць і рік народження; реєстраційний номер облікової картки платника податків (у разі його отримання); серія та номер паспорта; унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (у разі формування такого унікального номера); громадянство; зареєстроване місце проживання та/або місце фактичного проживання); 3) предмет лобіювання;		
--	--	--

4) інформацію щодо лобіського контракту (відомості про осіб, що здійснюють лобіювання від імені суб'єкта лобіювання на виконання лобіського контракту, їх прізвище, ім'я, по-батькові (за наявності); дата укладення, строк дії, ціна лобіського контракту); 5) сума коштів, отримана суб'єктом лобіювання протягом звітного періоду за предметом лобіювання від клієнта за лобіським контрактом; 6) кошторис витрат суб'єкта лобіювання протягом звітного періоду за предметом лобіювання і відповідно до лобіського контракту; 7) про здійснення заходів та дії, які стосуються предмету лобіювання. 4. Суб'єкт адвокації зобов'язаний оприлюднювати на своєму офіційному вебсайті (вебсторінках у соціальних мережах) інформацію про джерело фінансування на здійснення заходів щодо предмету адвокації та вчинені дії, які стосуються предмету адвокації. 5. Суб'єкт лобіювання та суб'єкт адвокації щорічно, не пізніше ніж на тридцятий день після закінчення звітного року, зобов'язаний подати до Реєстру звіт щодо фінансових показників за всіма предметами лобіювання та адвокації, який має містити такі відомості: 1) сума коштів, отримана суб'єктом лобіювання протягом звітного періоду за кожним предметом лобіювання від клієнта за лобіським контрактом;		
--	--	--

2) кошторис витрат суб'єкта лобіювання протягом звітного періоду за кожним предметом лобіювання відповідно до лобіського контракту; 3) сума коштів, отримана суб'єктом адвокації протягом звітного періоду за кожним предметом адвокації відповідно до джерел фінансування; 4) кошторис витрат суб'єкта адвокації протягом звітного періоду за кожним предметом адвокації.		
Стаття 16. Моніторинг за дотриманням вимог законодавства з питань лобіювання та адвокації 1. Моніторинг за дотриманням вимог законодавства з питань лобіювання та адвокації, у тому числі щодо достовірності відомостей, які зазначаються суб'єктами лобіювання та суб'єктами адвокації під час реєстрації в Реєстрі, а також достовірність відомостей вказаних у звітах суб'єктів лобіювання та суб'єктів адвокації, здійснює Національне агентство у межах повноважень та на підставах визначених цим Законом та Законом України «Про запобігання корупції». 2. Будь-яка особа при виявленні порушень суб'єктом лобіювання та суб'єктом адвокації, вимог законодавства з питань лобіювання може повідомити про такий випадок Національне агентство. 3. У разі виявлення ознак порушення вимог законодавства з питань лобіювання Національне агентство вживає заходи щодо притягнення винних осіб до передбаченої законом відповідальності.		

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію з дня початку функціонування Реєстру, але не пізніше чотирьох місяців з дня набрання чинності цим Законом.

Днем початку функціонування Реєстру прозорості є день опублікування Національним агентством з питань запобігання корупції рішення про початок функціонування Реєстру прозорості на офіційному вебсайті Національного агентства з питань запобігання корупції.

2. На період дії воєнного стану, введеного відповідно до Закону України «Про правовий режим воєнного стану»:

не застосовуються норми пунктів 3 та 4 частини п'ятої статті 14 цього Закону;

подання звіту щодо фінансових показників суб'єктом адвокатури є добровільним.

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Регламенті Верховної Ради України, затвердженого Законом України «Про Регламент Верховної Ради України» (Відомості Верховної Ради України, 2010, № 14-17, ст.133):

а) статтю 91 доповнити частиною восьмою такого змісту:

«8. Якщо законопроект розроблено за участі осіб, які відповідно до положень Конституції України не є суб'єктами законодавчої ініціативи, до законопроекту подається список авторів, що містить імена авторів та учасників розробки

законопроекту, а також (при наявності) посади та назви організацій, які вони представляють»;

б) частину четверту статті 92 викласти у такій редакції:

«4. Усі зареєстровані законопроекти, проекти інших актів та супровідні документи, а також аналітичні матеріали передбачені частиною восьмою статті 93 цього Регламенту вводяться Апаратом Верховної Ради до бази даних законопроектів електронної комп'ютерної мережі вебсайту Верховної Ради»;

в) статтю 93 доповнити частиною восьмою такого змісту:

«8. Суб'єкти лобіювання мають право подати аналітичні матеріали до законопроекту. Вимоги щодо таких аналітичних матеріалів затверджуються Розпорядженням Голови Верховної Ради України»;

г) частину першу статті 97 викласти у такій редакції:

«1. Щодо кожного законопроекту, включеного до порядку денного сесії Верховної Ради, Апарат Верховної Ради та головний комітет ведуть справу законопроекту. Справа законопроекту містить документи, внесені в порядку законодавчої ініціативи, документи, підготовлені в процесі розробки, розгляду, доопрацювання, прийняття відповідного законопроекту Верховною Радою, документи, які підготовлені органами Верховної Ради, державними органами, установами і організаціями за зверненням Верховної Ради, а також

аналітичні матеріали передбачені частиною восьмою статті 93 цього Регламенту».

г) частину другу статті 97 доповнити пунктом 6-1 та викласти у такій редакції:

«6-1) аналітичні матеріали, подані відповідно до частини восьмої статті 93 цього Закону»

2) статтю 48 Закону України «Про комітети Верховної Ради України» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1995, № 19, ст.134) доповнити частиною шостою такого змісту:

«6. У засіданнях комітету визначеного головним з підготовки і попереднього розгляду законопроекту, мають право брати участь особи, які є авторами законопроекту, що розглядається, та суб'єкти лобіювання, які подали аналітичні матеріали до такого законопроекту відповідно до частини восьмої статті 93 цього Регламенту.

Комітет, визначений головним з підготовки і попереднього розгляду законопроекту повідомляє суб'єктів лобіювання, які подали аналітичні матеріали до законопроекту відповідно до частини восьмої статті 93 цього Регламенту, про час і місце засідання та питання, з яких питань вони запрошуюються.

Суб'єкти лобіювання, що беруть участь у засіданні комітету, мають право виступу стосовно законопроектів, до яких вони подали аналітичні матеріали, у порядку, встановленому головуєчим на засіданні комітету.»

3) у Законі України «Про запобігання корупції» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2014, № 49, ст.2056): а) абзац дванадцятий частини першої статті 1 викласти у такій редакції: «правопорушення, пов'язане з корупцією - діяння, що не містить ознак корупції, але порушує встановлені цим Законом вимоги, заборони та обмеження, вчинене особою, зазначеною у частині першій статті 3 цього Закону, а також порушення вимог, заборон та обмежень встановлених Законом України «Про доброчесне лобіювання та адвокацію в Україні», за яке законом встановлено кримінальну, адміністративну, дисциплінарну та/або цивільно-правову відповідальність;» б) частину першу статті 11 доповнити пунктами 6-2, 15-1 такого змісту: «6-2) моніторинг за дотриманням вимог законодавства з питань лобіювання та адвокації; 15-1) надання роз'яснень, методичної та консультаційної допомоги з питань застосування актів законодавства з питань лобіювання; в) пункт 9 частини першої статті 11 викласти у такій редакції: «9) забезпечення ведення Єдиного порталу повідомлень викривачів, Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого		
--	--	--

самоврядування, та Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення, Реєстру прозорості;» г) Частину першу статті 12 доповнити пунктом 5-3-1: «5-3-1) вносити приписи про порушення вимог законодавства з питань лобіювання, інших вимог та обмежень, передбачених Законом України «Про доброчесне лобіювання та адвокацію в Україні»; г) частину шосту статті 13-1 доповнити пунктом 9 такого змісту: «9) здійснення заходів з виявлення порушень вимог законодавства з питань лобіювання та адвокації, повідомлення Національного агентства про виявлені порушення.»; д) абзац другий пункту 2 частини п'ятої статті 14 викласти в такій редакції: «кількість виявлених порушень цього Закону, Закону України «Про політичні партії в Україні», Закону України «Про доброчесне лобіювання та адвокацію в Україні».		
4. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом: привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом; забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їхніх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.		

5. Національному агентству з питань запобігання корупції: у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом забезпечити прийняття Правил етичної поведінки; у чотирьохмісячний строк з дня набрання чинності цим Законом: забезпечити створення та функціонування Реєстру прозорості.		